

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Qui clerici item quævis ecclesiastica beneficia obtinentes, habitum clericalem non induunt; aut non ijs sacris ordinibus initiati sunt, quos ipsius ecclesiastici beneficij, quod obtinent, ratio requirit.

Qui majori excommunicationis vinculo illigati tenentur, interdicti sunt, suspensive; idque siue ab homine, siue à iure.

Vt autem sacerdotes, quibus hoc audiendæ sacræ confessionis munus commissum est, eam ipsam excommunicationis poenam, quam mox supra ediximus, vel diligentissimè caueant; sciantque præterea quibus quasi finibus eorum auctoritas contineatur: casus qui supra notati sunt, tum eos etiam qui summo Pontifici, & in processu Bullæ die Cænæ Domini latae, & Canonum iure reservati sunt, tum illos præterea qui ad Episcoporum absolutionem canonicis sanctionibus pertinent, ordine descriptos, notatis etiam locis vnde sumpti sunt; eos iussu nostro collectos diuulgari iussim.

Quos casus tabella libellove expressos, vnusquisque confessor, apud se habeat, vnâ cum libro etiam canonum poenitentialium; quorum cognitio & Canonum iure, & nostro prouinciali Concilio eis maximè commendata est, qui in sacris confessionibus audiendis versantur.

Quos verò casus absolutioni nostræ reservauimus, eos parochj & urbani & diæcesani, in sua quisque parochiali Ecclesia quotannis Quadragesimæ & Aduentus initio promulgentur, ut qui confessiones audiunt, excommunicationis poenam vitent, quæ contra facientibus constituta est; tum etiam vt sciant fideles, quorum peccatorum absolutionem à nobis petant, aut ab ijs quibus id curæ dederimus.

Decretum. XIX.

QUI excommunicationis vinculo irretiti sunt, vt & ij pudore affecti, in sanctæ Ecclesiæ gratiam redire studeant, ed diligentius; & alijs ne per imprudenciam cum eisdem vllam commercium consuetudinemve habeant; parochis urbanis cum à nobis, diæcesanis verò cum à Vicario Foraneo seu Praeposito signi-

ficatum erit, quempiam excommunicationis pena affectum esse, ipsi quoque eundem in suis Ecclesijs primo quoque mensis die Dominico talem denuncient.

Neque hoc agere cessent eadem constituta die, nisi certiores à nobis, vel ab illis ipsi quos diximus, facti sint, illum peracta penitentia Ecclesiæ reconciliatum esse.

Hanc præterea diligentiam illi ipsi adhibeant, vt si qui suæ curæ commissi, per annum in excommunicatione & censuris fuerint, neglexerintque Ecclesiæ satisfacere; eorum nomina ad nos deferant, vt contra eos agatur, quemadmodum sacri Canones, & summorum Pontificum sanctiones in eos statuerunt, qui per annum in censuris infortunauerint.

Decretum. XX.

QVONIAM à Christiana pietate alienum est, ad ornatum templorum augendum ea adhiberi, quæ non modò religionem non excitant, sed populariù animos ad nefarias cogitationes alliciunt; ideo nè quis illis orandis peristromata aulæque adhibeat obscenis figuris contexta; neque item imagines & signa apponat, quæ vel ethnicorum hominum, vel aliarum rerum quæ à loci sanctitate alienæ sint, speciem referant; cum templa Dei pijs atque honestis ornamentis illustrari atque adornari debeant.

Quod de hoc ipso templorum ornatu sancitum est; idem in apparatu, qui in supplicationibus publicis, & die præsertim festo Corporis Christi Domini fit, parochi in suæ quisque parochiæ via, qua processions munus obibitur, seruari curabunt.

Decretum. XXI.

QVÆ intima animi religione & eterno pio cultu à maioribus instituta sunt, ad exercenda Christianæ beneficentiæ ac pietatis officia; ea inductis nonnullis morum erroribus præstari non debent pratio quodam habitu, qui non solum ipsorum maiorum voluntati alienus sit, sed à re ipsa quæ sanctè geri debet, maximè abhorrens.

Quare nos cum multis abhinc annis nõ sine magno quodam animi dolore ani-

Tēplorū ornatu & apparatu in supplicationibus

Elemosinarum oblatio quibusque Metropolitanæ ecclesiæ sunt ratio præscripta.

si quis vult

id est vult

vult vult

Prou. I. Que put. ad sacr. p. adm. pa. 11. §. Confessores.

Excomunicatorū denūciatio quando faciēda.

madueteri m̄s, piam illā Christianę liberalitatis eleemosinę que oblationem, quę ad relig. iofissimum augustissimum-que huius vr̄bis templū excitandum, & ad iram Dei placandam olim instituta est, eam ipsam ad quandam speciem traduci; in qua non vlla modò christi- nę virtutis significatio non eluceat, sed res omnis planè spectetur, quę cum ip- sis profanis & à christiana religione ab horrentibus gentiliū institutis & moribus conuenire videatur: id pastoralis nostri muneris rationi alienum non esse censuimus, ei rei quantum in nobis est occurrere; atque ita prospicere, vt conseruata illa quę maximè debet, pia admodum ac liberali in templo Dei exci- tando atque ornando beneficentia; cui vel magna celestis glorię merces pro- posita est; res ipsa non popularibus spe- ctaculis, sed diuinis laudibus, hymnis, atque adeò ijs christiã pietatis actio- nibus geratur, quę hominum mentibus non vllam rerum humanarum volupta- tem, sed diuinarum cultum iniiciant. Itaque quę eleemosina ab vnaquaque huius vr̄bis regione in singulas portas distributa, fabrica nomine ipsi templo contribui solet; ea non pomeridiano tẽ- pore, non sub vesperum, sed manè, omni animi religione & mente supplici fiat. Eo præterea processione ordine præste- tur; vt primò pueri, qui in illius portę seu regionis parochijs doctrinę christi- nę rudimentis erudiuntur, præeant; de- inde ordine procedant homines sodali- tatum, quę disciplinatorum nomine vo- cantur; post hos clerus vniter sus illius regionis eleemosinam offerentis: isque & litanis dicendis, & diuinis laudibus, & hymnis sanctę Catholicę Ecclesię more institutis, id muneris obeat.

Populus verò à parochijs sepè monea- tur, idque præsertim paucis ante huius muneris functionem diebus; quanta ani- mi religione, quàm humili corporis ha- bitu, quàm graui & moderato incessu, quàm rectè atq; ordine hoc ipsū Chri- stianę beneficentię officium à maioribus pietatis ergò institutum obire debeat: ita vt non vlla perturbatione, non con- cursationibus, non tumultibus, non cla- moribus, non profanis spectaculis actio-

nibusve, non canticis denique, quę vel turpitudinis vel offensionis vllam spe- ciem præbeant, id ipsū præstet; sed ita sanè, quemadmodum reliqua omnia præ- stari agique solent ac debet, quę ad Dei laudem referuntur. Videatque propte- rea, ne quę res ad salutem Ciuitatis in- stituta est, ea ipse abutatur ad perniciẽ.

Decretum. X XII.

NE imagines cereę voti causa Eccle- sijs pijsve locis oblatę venditari vllò mo- do possint, ac ne contractę quidem etiã vetustate temporis, nisi concessu nostro in vsum Ecclesię conuertendę sint.

Imagines ce-
reę voti cau-
sa oblatę ne
vendantur.

Decretum. XXIII.

QVÆ res eiusmodi sunt, vnde in ec- clesia Dei offensiones existere facillè so- lent, ijs pastoralis cura occurrendum est diligenter. cum igitur in quibusdam nos- trę diocesis regionibus puellę nobiles non vlla penè habita virginalis pudor- ris ratione eleemosinas Ecclesiarum no- mine quærissent, idque fiat non sine qua- dam offensione, & virginalis pudicitię discrimine; illud sedulo curent parochi nostrę diocesis, ne quid tale in suis pa- rochijs posthac vlla ratione admittat.

Puellę nubi-
les ne elec-
mosinam ec-
clesiã nomi-
ne quærītēt.

Decretum. XXIII.

NON animarum curatores solū, sed capellani etiam, ac sacerdotes om- nes, in sacerdotalibus ijs cõuentibus ad- sint, qui de ecclesiasticis disputationib; in singulos menses haberi solent. Qui in vrbe sunt, ijs suę quisque portę in cuius finibus domicilium habet, conuen- tui intersint; diocēsani verò ad eius præ- positurę conuentum se conferant, quò eorum cuiusq; parochus conueniet. At illis qui animarū curatores nō sunt, ne sententiam de ijs rebus dicere liceat, quę in ipsis Conuentibus agentur; nisi ab eo qui præerit, sententiã rogati sint.

Reliquis verò omnibus in Conuentu actis, cum liberius parochi, de rebus ad animarum quę eorum cuique commissa sunt, curationem pertinentibus age- re volent; tunc capellani, & reliqui qui animarum curam non habent, eius qui Conuentui præest iussu discedant.

Hoc decreto Ecclesiarum quę in vrbe col-

Conuentus
sacerdotales